

big brother's bianca

'Soms is de werkelijkheid nog mooier dan de verbeelding. Want wat ziet ze er mooi uit, denk ik, als ze me al lachend begroet. Mooier nog dan ik haar in mijn gedachten had.' Redacteur Willem Baars op stap met Big Brother-winnares Bianca.

Dit wordt een verhaal vol bekentenissen. Laat ik maar met de deur in huis vallen. Ik heb haar altijd érg leuk en mooi gevonden. Vanaf day one. De eerste keer dat ik haar zag, was in september 2000. Ik had me nog wel zó voorgenomen om niet nog een keer in de Big Brother-vaakuit te lopen, maar vooral door haar gebeurde het weer. Waren het in het eerste jaar van Big Brother vooral de intermenselijke contacten en de antropologische aspecten die me elke avond aan de buis kluisterden (gelul natuurlijk: ik vond het gewoon een verslavend programma), het tweede seizoen was ik al helemaal niet van de TV weg te slaan. Vooral door haar dus: Bianca! En zo werd de mooie, pittige, spontane, eerlijke en energieke Amersfoortse al heel snel de grote favoriet in Huize Baars. Bizar eigenlijk als ik erop terugkijk dat ik zó 'into' zo'n soort programma was. Ik leefde zelfs dusdanig mee, dat ik ook vurig hoopte dat Bianca zou winnen. Ik heb ook een paar keer voor haar gestemd, zo schreef hij met een rood hoofd. Maar natuurlijk keek ik ook professioneel naar Big Brother. De Tara- en Sabine-Playboy-producties waren een groot succes. En nu moesten we Bianca en Hieke (net zo'n topper als Bianca!) ook zeker gaan benaderen. Drie dagen later ontmoette ik haar voor het eerst. Ik heb David Bowie en Pamela Anderson ontmoet zonder daar ook maar een klein beetje nerveus voor te zijn. Maar die eerste keer toen ik oog in oog met Bianca stond, liep ik te hikkelen en trillen als een jonge fan die zijn grote idool ontmoet. Ik had haar alles willen vragen en zeggen, maar helaas kwam het er door de haast niet van. Maar nu kon het eindelijk, tien maanden later! Tien maanden waarin ik elke keer als haar naam weer eens ergens opdook, weer even blij werd van binnen.

Te kijk in restaurant De Kas

Veel veranderd is ze niet, zie en merk ik deze middag al snel in het Amsterdamse restaurant De Kas, waar ik een tafel heb gereserveerd voor ons samen. Ze is nog even vrolijk, spontaan en onbevengend en nog even lacherig (die geweldige en herkenbare schaterlach!). Waarin ze dan wel ver-

anderd is? In de afgelopen maanden lijkt Bianca (34) - toch al een natural beauty - nog mooier (ze heeft de meest betoverende bruine ogen die ik ooit heb gezien) en sexier te zijn geworden. Het leven kent soms nog steeds fijne verrassingen. Heeft ze na Big Brother misschien meer zelfvertrouwen gekregen en straalt dat soms af op haar uiterlijk? "Om eerlijk te zijn vind ik zelf dat ik niet erg veel veranderd ben het afgelopen jaar," zegt Bianca. "Het klinkt misschien wat pedant om van jezelf te zeggen, maar ik heb mijzelf altijd wel redelijk sterk en zelfverzekerd gevonden. Nou oké, als er al iets met mij gebeurt is door Big Brother, dan is het dat ik nog iets sterker en zelfverzekerder ben geworden en nog wat meer lak aan de wereld heb dan ik al had." Eigenlijk zou ik haar allerlei kritische vragen moeten stellen. Zoals wat ze nu echt van Big Brother vindt, of ze een paar van die deelnemers ook niet echte stakkers en eikels vond, of ze de huidige Big Brother niet wat ranzig vindt. Maar het komt er allemaal niet van. Juist omdat het zo gezellig en leuk is om in haar gezelschap te verkeren en ze je met haar uitstraling onmiddellijk verdooft. Bianca is beschaafd en stijlvol, maar toch ook erg sexy en ondeugend. Intelligent en wijs, maar toch ook nog steeds jeugdig en speels. Ze heeft precies datgene wat vrouwen zo extra aantrekkelijk kan maken.

Ik vertel haar dat één van de zaken die ik zo goed van haar vond, is dat ze na Big Brother niet voor het grote geld is gegaan en dus niet in allerlei spotjes of bij allerlei flut-openingen te zien is geweest. Alles wat ze deed was low key en als ze als iets deed (zoals de mooie Triumph-

campagne waarin ze als levende cyberbabe te zien was), dan paste het ook echt bij haar. Zoals nu ze zo gedreven bezig is met haar Internet-tijdschrift (www.letsbeopen.com), dat een vraagbaak is voor de nieuwe generatie van bisexuele en lesbische meisjes. Een mooi site die druk wordt bezocht en geleid wordt door Bianca. Ze schrijft er teksten en maakt er mooie foto's voor. "Blijkbaar zijn er dus toch heel veel meisjes die het moeilijk hebben met hun seksuele geaardheid. Het blijkt dat ze het vooral heel erg moeilijk hebben met hun coming-out. Het is mooi om te zien hoe we hen daarmee kunnen helpen. En het is natuurlijk ook heel mooi om te ervaren dat meisjes in mij - omdat ik toevallig Big Brother heb gewonnen - toch een soort voorbeeld zijn gaan zien."

Van mannen én vrouwen

Rosé, geweldig eten en heerlijk gezelschap. Soms vliegt de tijd. Na de lunch vertrekken we naar het Amsterdamse café De Kroon, vervolgens naar lounge-hotspot Blender en tenslotte in mijn

favoriete hang-out restaurant West Pacific. Daar vraag ik Bianca wat de grootste misverstanden zijn die over haar de ronde doen. Weer die heerlijke lach. "Dat ik lesbisch zou zijn. Dat ben ik dus niet. Ik hou van mannen én van vrouwen. Ik zit nu gewoon in een periode waarin ik voor vrouwen ga. Maar voor hetzelfde geld heb ik over een tijdje weer een 'mannenperiode'. Een andere misvatting is dat ik berekenend zou zijn. Dat werd gezegd vanwege die finale-uitzending van Big Brother, waarin ik Koos had gestimuleerd om de tussentijdse geldprijs te pakken. Alsof ik de boel gemanipuleerd zou hebben. Dat heeft me heel erg geraakt. Geloof me: als iemand niet berekenend is, ben ik het. Maar ik heb me daarover na Big Brother toch heel veel moeten verdedigen. Het was afschuwelijk en het heeft er ook voor gezorgd dat ik een tijdje in een dip heb gezeten. Ik was mezelf na het huis ook een beetje kwijt. Tja, en toen kwamen jullie van

Playboy dus met jullie aanbod om naakt te poseren. Ik was zo vereerd dat jullie me vroegen, echt. Het klinkt clichématig, maar het is echt nog steeds het mooiste compliment dat je als vrouw kunt krijgen. Ik heb het er heel moeilijk mee gehad omdat ik heel erg twijfelde. Maar voor mij kwam het te vroeg. Juist omdat ik in die dip zat." Ik weet nog goed hoe teleurgesteld ik was dat Bianca niet voor ons zou gaan poseren. Maar ik begreep het eigenlijk ook wel. Net zoals ik het aan het einde van deze fantastische middag en avond ook heel goed begrijp hoe het komt dat Bianca nog heel lang in mijn hoofd is blijven rondspoken. Zo'n meisje is ze namelijk: niet alleen één van de mooiste vrouwen van ons land, maar ook één van de leukste vrouwen die ik ooit heb ontmoet. Oké, nog één bekentenis: dit jaar heb ik Big Brother niet gevolgd. Geen zin. Het zou alleen maar tot meer heimwee naar Bianca leiden... ♡

James Bond komt terug!

James Bond komt terug, eind 2002. Dat is zeker. Hoe de film gaat heten en waar het allemaal over gaat, daarover hangt een deken van geheimzinnigheid. Eén ding is nu al bekend: James gaat Bollinger Grande Année 1995 drinken. Roger Moore vonden we persoonlijk de beste champagne-drinker van alle Bonds. Die hield het glas met evenveel gemak vast als zijn pistool. Bij Pierce Brosnan lijkt het op een storende pauze tussen vechtpartijen. De nieuwe Bollinger champagne verdient zijn opperste aandacht. Ghislain de Montgolfier, président van Champagne Bollinger, presenteerde enkele nieuwe jaargangen van het merk in het Amsterdamse restaurant Vossius (een heel mooi restaurant, en de lunch was uitstekend!) van Robert Kranenburg & John Vincke. De Montgolfier vertelde dat ze bij de firma Bond nog steeds erg blij zijn met Bollinger, de gentleman onder de champagnes, en, zei hij, hij hoeft er niet eens voor te betalen. Veel meer dan dat de film zich o.a. in Cuba en IJsland gaat afspelen, wist hij niet te melden. Des te meer wist hij te zeggen over zijn nieuwe baby's. Het jaar 1995 had een zachte, regenachtige winter, een fris voorjaar, nachtvorst in april, maar een hete augustus-maand, waardoor de druiven snel rijpten. Als Brosnan tegenover de dan meedrinkende schoonheid zijn kennis wil spuien, kan hij melden dat deze heerlijke frisse Grande Année 1995 is samengesteld uit 63% Pinot Noir en 37% Chardonnay, een tamelijk hoge zuurgraad heeft en geschikt is om lang te bewaren. Tegelijkertijd is de Bollinger RD 1990 uitgebracht, de top van de Bollinger-lijn. Ook deze wijn is uitsluitend gemaakt van de allerbeste druiven, maar heeft minimaal 8 jaar lekker in de koele kelders liggen rijpen. Het jaar 1990 was heel goed, deze RD is een machtige champagne. Het jaar 2000, zei monsieur De Montgolfier nog, werd gekenmerkt door regen, regen en regen. Het was ook warm en de druiven waren kolossaal groot. Dus aan de oogst ligt het niet. Voor de James Bond-film van 2008 zal er een prima fles klaarliggen, tenzij hij zich tegen die tijd in navolging van de dames van Absolutely Fabulous tot de stotibolli heeft laten bekeren en de dag begint met de Stolichnaya-Bollinger mix. Maar daarvoor is Bond teveel heer. (JH)

